

AAAAA!

それはどこから
来ましたか?*

* ODKIAL
TO PRIŠLOP
(PO JAPONSKY)

„MAL SOM DOSŤ ČASU...!“

PISTROJ
NASTAVENS
NA PRUD.

„VYCHRLIL SOM OHEŇ A POSLAL
ICH VŠETKÝCH DO PEKLA...!“

1... 2... 3... 4...

5... 6...
7... 8...

9... 10...

„TÍ ŠIKMÁČI ZOMRELI ZA SVOJHO CÍSÁRA...“

„V NASLEDUJÚCICH
TÝŽDŇOCH SOM
ZASAHOVAL VEĽA
RÁZ...“

„NEPRIATELIA SA
UKRÝVALI PO
CELOM OSTROVE...“

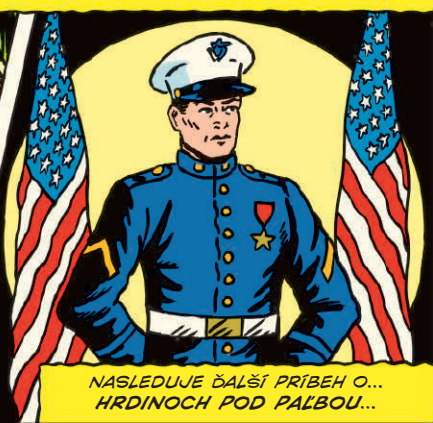
„ALE
MÔJ OHEŇ
ICH NAŠIEL...“

„TAKÁ BOLA
MOJA ÚLOHA.
MAL SOM
PLAMEŇOMET...“

VOJAK ROBERT LATHAM, PRÍSLUŠNÍK NÁMORNEJ PECHOTY, DOSTAL BRONZOVÚ HVIEZDU ZA ODVAHU.

NASLEDUJE ĎALŠÍ PRÍBEH O...
HRDINOCH POD PALBOU...

TREV-VORR

Robby Andersen mohol právom tvrdiť, že bol svedkom kultúrnej katastrofy, ktorou bol bezplatný rockový koncert na pretekárskej dráhe Altamont Motor Speedway, ibaže si nevypočul ani Santanu, ani Flying Burrito Brothers, ani hlavné hviezdy večera, ktorými boli Rolling Stones. Spolu s tisíckami ďalších fanúšikov očakávali, že to bude ďalší Woodstock, deň aj noc mieru, lásky a hudby. Robby a plné auto jeho zhúlených kamarátov však v skutočnosti zažili len kilometrové kolóny odstavených áut, celodenný peší pochod a dlhé hodiny utrpenia, podráždenia a močenia na verejnosti. Keď sa konečne dostali na dohľad od pódia, nedialo sa tam nič a vo vzduchu viselo silnejúce napätie. Všetci boli hladní. Vrátili sa teda k Robbyho fiatke a cestou domov sa zastavili v reštaurácii Denny's v Castro Valley. Áno, prešvihli Crosbyho, Stillsa, Nasha a Younga, ale vyhli sa aj bitkám a úmrtiam, o ktorých sa na druhý deň ráno dočítali v novinách. Také veci sa stávajú, keď si ako bezpečnostných pracovníkov najmete motorkársky gang.*

Čokoľvek, čo bolo v San Franciscu vo vzduchu, vode alebo drogách, v januári 1971 odišlo. Takzvané leto lásky sa vyparilo pod vplyvom mnohých spoločenských neduhov, predovšetkým vojny vo Vietname, krajine veľkosti Kalifornie na druhom brehu Tichého oceána. Znova a znova a čoraz častejšie sa hlavné správy týkali nepokojov, protestov (a protiprotestov Love America or Leave

* Tri a pol roka predtým sa Robbymu pošastilo dostať sa na posledné verejné vystúpenie The Beatles tak, že podišiel k bráne a kúpil si lístok do poloprázdneho Candlestick Parku.

It, teda Maj rád Ameriku alebo odtiaľto odíď), hádzania kameňov častejšie ako kvetov, vraždenia fyzlov, práva odmietnuť niekoho obslúžiť, rastúceho počtu mŕtvych vo Vietname a ďalších obetí – štyroch vysokoškolákov, ktorých zastrelili v Ohiu. Jedno z mála pozitív, čo sa dalo skonštatovať o začiatku nového desaťročia: aspoň sa už nevyskytli žiadne atentáty. Rok 1970 predstavoval 365 dní nestability, zlosti a rozporov; odkedy bol v Bielom dome Nixon, niektoré rodiny nezasadli za jeden stôl ani na Deň vďakyvzdania alebo si spolu nerozbaľovali vianočné darčeky.

Pre žijúcich Andersenovcov to však neplatilo. Nora priletela na oba sviatky z Los Angeles do Oaklandu, Robby ju vyzdvihol vo svojej fiatke a potom sa spolu odviezli do Lone Butte, pričom sa celou cestou cez mosty a v hustej doprave smiali. Ubytovali sa u matky a najmladšej sestry Stelly v novej zástavbe lacných, ale úhľadných „mestských domov“ s názvom Franzel Meadows. Robbymu chýbal starý dom v meste rovnako ako ostatným, ale otec zomrel pred desiatimi rokmi a mama už nebola tá mladá Lulu ako predtým, takže dom na Elm Street 114 bol priveľký a predstavoval veľa práce. Tieto zmeny odrážali stav celého Lone Butte; v továrni Westinghouse Light už pracovala len jedna zmena a v meste zostal jediný obchod s topánkami. V Clarkovej drogérii sa podávala obmedzená ponuka raňajok a obedov. Ľudia chodili na vianočné nákupy do Chica. Štátne kino premietalo v piatok o polnoci „filmy pre dospelých“, niektoré dokonca v primitívnej 3D forme, ktorá si vyžadovala kartónové okuliare s červeným a modrým sklíčkom. Vlaky už nezastavovali vo Welles, ale na diaľnici dvadsaťsedem kilometrov na západ boli dve čerpacie stanice a viacero nových prevádzok rýchleho občerstvenia – McDonald's, Arctic Circle, Kreme Palace a Lord Butley's Fish & Chips Shoppe. Lone Butte nebolo pre dve z detí Andersenovcov ani tak rodným mestom ako skôr šípkou na výjazdovej tabuli.

Robby sa už dávno presťahoval do Bay Area, tri a pol hodiny cesty fiatkou.

Vyštudoval na umeleckej škole Cal Arts a učil kreslenie, maľovanie a hrnčiarstvo na verejných školách v Berkeley a oddelení

parkov v Oaklande. Pracoval na voľnej nohe pre produkčné domy a divadelné spoločnosti, býval v San Franciscu – v najlepšom období s jednou ženou v Haight a s druhou v Noe Valley – a fajčil tony trávy na bejzbalových zápasoch Giants a Oakland A's. Bejzbal a húlenie boli skvelá kombinácia. Keď bol Robby zhúlený, všetko šlo ako po masle. Zatiaľ čo jeho kamaráti prešli na iné, tvrdšie drogy – halucinogény, omamné látky a návykové stimulanty –, Robby sa čudoval prečo. Tráva je predsa taká úžasná!

Pred vraždou Kennedyho – Johna Fitzgeralda, nie Roberta Francisa –, sa prihlásil do armády, ale pobrežná stráž ho vyradila v dôsledku vrodeného srdcového ochorenia, o ktorom dovtedy nevedel. Začiatkom roka 1971 sa teda nemusel obávať brannej povinnosti a vojny vo Vietname a ako dvadsaťosemročný získal tú najlepšiu prácu na svete po tom, ako pomaľoval chladničku dievčaťa, s ktorým sa stretával v San Mateu. Z jej bieleho spotrebiča značky Kenmore vytvoril niečo, čo vyzeralo ako televízor, v ktorom dávajú *Čarodejníka z krajiny Oz* s lietajúcimi opicami vyskakujuúcimi z obrazovky a nápisom VZDAJ SA, DOROTKA na oblohe, teda na dvierkach mrazničky. Jeho vynaliezavosť ho preslávila a kolega umelec menom Zelko mu navrhol, aby začal kresliť pre Kool Katz Komix.